

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38, 69, 104, 107 и 110 от 2020 г., бр. 14 и 21 от 2021 г., бр. 8, 14, 17, 25, 51, 99, 100 и 104 от 2022 г., бр. 66, 86, 102, 106 и 108 от 2023 г. и бр. 42 и 70 от 2024 г.)

§ 1. В чл. 8:

1. В ал. 2 думите „на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация или където подлежат на регистрация данъчно задължените лица“ се заменят със „за приходи на централния бюджет на Националната агенция за приходите“;

2. В ал. 3 думите „сметката на съответната териториална дирекция“ се заменят с „сметка за приходи на централния бюджет“.

§ 2. В чл. 173 се създава ал. 7:

„(7) Когато с преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 188 ще бъде превишен таванът, определен в чл. 188, ал. 1, правото на преотстъпване не възниква за никоя част от този корпоративен данък.“

§ 3. В чл. 182 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, не се прилага по отношение на:

1. данъчно задължени лица с дейност в първичното производство на продукти от риболов и аквакултури;

2. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност в преработката и предлагането на пазара на продукти от риболов и аквакултури;

3. данъчно задължени лица, които извършват дейност в областта на първичното производство на селскостопански продукти;

4. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност в преработката на селскостопански продукти и търговията с тях;

5. инвестирането в активи, използвани в дейности, свързани с износ за трети страни или държави членки.“

§ 4. В чл. 188:

1. В ал. 1:

а) в основния текст думата „последните“ се заменя с „предходните“ и думите „200 000 евро, а за данъчно задължено лице, което осъществява автомобилни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000“ се заменят с „300 000“;

б) в т. 1 думата „последните“ се заменя с „предходните“;

в) в т. 2 думите „предходни помощи за последните“ се заменят с „помощи за предходните“ и думите „Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на

Европейския съюз към помощта de minimis (ОВ, L 352/1 от 24 декември 2013 г.)“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (ОВ, L 2023/2831 от 15 декември 2023 г.)“.

2. В ал. 2 думите „от всички лица, които са“ се заменят с „общо от всички лица, формиращи“ и думите „през последните“ се заменят със „заедно със сумата на помощта по този член през предходните“.

3. В ал. 5:

а) точки 1 и 2 се изменят така:

„1. с друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) 2023/2832 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес (ОВ, L 2023/2832 от 15 декември 2023 г.);

2. до прага, определен в ал. 1 и 2, с друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis в селскостопанския сектор (ОВ, L 352/9 от 24 декември 2013 г.) и Регламент (ЕС) № 717/2014 на Комисията от 27 юни 2014 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis в сектора на рибарството и аквакултурите (ОВ, L 190/45 от 28 юни 2014 г.).

б) в т. 3 след думите „допустимия интензитет“ се добавя „или размер“.

4. В ал. 6:

а) в т. 1 думата „последните“ се заменя с „предходните“;

б) в т. 2 думата „последните“ се заменя с „предходните“ и думите „Регламент 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“.

5. В ал. 7, т. 2 думата „последните“ се заменя с „предходните“.

§ 5. В чл. 204, ал. 1, т. 2 буква „б“ се отменя.

§ 6. Член 209 се отменя.

§ 7. В чл. 214:

1. В заглавието думите „на хартиен и“ се заличават.

2. В ал. 1 думите „букви „б“ и“ се заменят с „буква“.

3. В ал. 2 думите „букви „б“ и“ се заменят с „буква“.

4. В ал. 3 думите „чл. 209 и“ се заличават.

§ 8. В чл. 260ж:

1. В ал. 1 след думите „съгласно чл. 260ш“ се поставя запетая и се добавя „ал. 5“.

2. В ал. 4, т. 1 след думите „съгласно чл. 260ш“ се поставя запетая и се добавя „ал. 5“.

§ 9. В чл. 260и:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Когато крайното образувание майка на многонационална група предприятия е изключено образувание или е разположено в юрисдикция, която не е държава – членка на Европейския съюз и в която юрисдикция не подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък, съставните образувания на многонационалната група предприятия в страната дължат за данъчния период допълнителен данък, определен по реда на чл. 260л (вторичен допълнителен данък).“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Вторичният допълнителен данък по ал. 1 и 2 се разпределя между съставните образувания на многонационалната група предприятия в страната по реда на ал. 5-7 и се дължи от тях.“

3. Създават се ал. 5-7:

„(5) Вторичният допълнителен данък по ал. 1 и 2 се разпределя между съставните образувания на многонационалната група предприятия в страната по следната формула:

$$\text{ВДД}_{\text{CO}} = \text{ВДД} \times \text{K}_{\text{CO}},$$

където:

ВДД_{CO} е размерът на дължимия от съставно образувание на многонационалната група предприятия в страната вторичен допълнителен данък;

ВДД е размерът на дължимия в страната вторичен допълнителен данък, определен по реда на чл. 260л;

K_{CO} е коефициентът на съставно образувание на многонационалната група предприятия в страната, определен по реда на ал. 6.

(6) Коефициентът на съставно образувание на многонационалната група предприятия в страната се определя по следната формула:

$$0,5 \times \frac{\text{брой наети лица на съставното образувание}}{\text{брой наети лица на многонационалната група предприятия в страната}} + 0,5 \times \frac{\text{обща стойност на материалните активи на съставното образувание}}{\text{обща стойност на материалните активи на многонационалната група предприятия в страната}}$$

където:

1. броят на наетите лица на многонационалната група предприятия в страната е общият брой на наетите лица, във всички съставни образувания от многонационалната група предприятия, разположени в страната, с изключение на съставните образувания по ал. 4;

2. общата стойност на материалните активи на многонационалната група в страната е общата балансова стойност на материалните активи, на всички съставни образувания от многонационалната група предприятия, разположени в страната, с изключение на съставните образувания по ал. 4.

(7) За целите на ал. 6:

1. броят на наетите лица се определя при спазване изискванията на чл. 260л, ал. 6, 8, 10, 11 и 12 съответно;

2. стойността на материалните активи се определя при спазване изискванията на чл. 260л, ал. 7, 9, 10, 11 и 12 съответно.“

§ 10. В чл. 260к:

1. В ал. 1 накрая се добавя „определен по реда на чл. 260л“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Вторичният допълнителен данък по ал. 1 се разпределя между съставните образувания на многонационалната група предприятия в страната по реда на чл. 260и, ал. 5-7 и се дължи от тях.“.

§ 11. В раздел II на глава тридесет и четвърта „б“ се създава чл. 260л¹:
„Облекчен режим при вторично облагане с допълнителен данък

Чл. 260л¹. По избор на подаващото информация съставно образувание, за целите на чл. 260л, ал. 2 допълнителният данък, определен за съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка и разположено в юрисдикцията на крайното образувание майка се счита за равен на нула за данъчни периоди с продължителност не повече от 12 месеца и започващи на или преди 31 декември 2025 г. и приключващи преди 31 декември 2026 г., когато в юрисдикцията на крайното образувание майка ставката на корпоративния данък е не по-ниска от 20 на сто.“

§ 12. В чл. 260м, ал. 5 след думите „когато е използван“ се добавя „този допустим или“.

§ 13. В чл. 260н:

1. Алинеи 7-9 се изменят така:

„(7) Когато:

1. ефектът от сделка между съставни образувания, разположени в различни юрисдикции, е отчетен в различен размер в счетоводния им финансов резултат или сделката е сключена при неспазване на принципа на независимите пазарни отношения, ефектът от сделката се коригира така, че да се отчете в еднакъв размер от съставните образувания и да бъде в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения;

2. загуба от продажба или от друг трансфер на актив между две съставни образувания в една и съща юрисдикция участва при определянето на допустимата им печалба или загуба и е отчетена при неспазване на принципа на независимите пазарни отношения, тя се преизчислява при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

(8) За целите на ал. 7 „принцип на независимите пазарни отношения“ е принципът, при който сделките между съставни образувания следва да се отчитат като сключени при условия, договорени между независими страни при сравними сделки и при сравними обстоятелства.

(9) Допустимите възстановими данъчни кредити и търгуемите прехвърляеми данъчни кредити се отчитат като приход при определянето на допустимата печалба или загуба на съставно образувание. Недопустимите възстановими данъчни кредити, както и данъчни кредити, които не отговарят на условията за търгуеми прехвърляеми данъчни кредити, не се отчитат като приход при определяне на допустимата печалба или загуба на съставно образувание.“

2. Създават се ал. 9а-9ж:

„(9а) Когато допустим възстановим данъчен кредит или търгуем прехвърляем данъчен кредит е свързан със закупуването или създаването на дълготраен актив и съгласно счетоводната си политика съставното образувание, на което е предоставен данъчният кредит, отчита стойността на този данъчен кредит в намаление на балансовата стойност на актива или като приход пропорционално през периода на полезния живот на актива, съставното образувание може да прилага тази счетоводна политика за целите на определянето на допустимата си печалба или загуба.

(9б) Когато съставно образувание продаде търгуем прехвърляем данъчен кредит в срок от 15 месеца след последния ден на данъчния период, в който на образуванието е

предоставен данъчния кредит, при определяне на допустимата си печалба или загуба за този данъчен период то отчита като приход продажната цена на данъчния кредит. В случай че съставното образувание продаде данъчния кредит след изтичане на срока по изречение първо, при определяне на допустимата си печалба или загуба за данъчния период на продажбата то отчита като загуба разликата между стойността на данъчния кредит и продажната му цена.

(9в) Когато съставно образувание, на което е предоставен търгуем прехвърляем данъчен кредит, отчита за целите на определянето на допустимата си печалба или загуба стойността на този данъчен кредит пропорционално през периода на полезния живот на дълготраен актив съгласно ал. 9а и продаде този данъчен кредит след изтичане на срока по ал. 9б, при определяне на допустимата си печалба или загуба съставното образувание отчита като загуба разликата между стойността на данъчния кредит и продажната му цена пропорционално през периода на оставащия полезен живот на дълготрайния актив.

(9г) В случаите по ал. 9а, когато търгуем прехвърляем данъчен кредит не бъде използван изцяло или частично или не бъде продаден в срока му на валидност от съставното образувание, на което е предоставен, при определяне на допустимата си печалба или загуба за данъчния период, в който изтича валидността на данъчния кредит, съставното образувание отчита стойността на неизползваната част на данъчния кредит като загуба или като увеличение на балансовата стойност на дълготраен актив.

(9д) Когато съставно образувание – купувач на търгуем прехвърляем данъчен кредит използва данъчния кредит за намаляване на данъчно задължение за включен данък, образуванието отчита като приход за целите на определяне на допустимата си печалба или загуба разликата между стойността на данъчния кредит и покупната му цена, пропорционално на частта от данъчния кредит, използван за намаляване на данъчно задължение за включен данък.

(9е) Когато съставно образувание – купувач на търгуем прехвърляем данъчен кредит продаде данъчния кредит, образуванието отчита печалбата или загубата от продажбата при определяне на допустимата си печалба или загуба за данъчния период, в който е извършена продажбата. За целите на изречение първо печалбата или загубата от продажбата се определя като разлика между продажната цена и сумата от покупната цена, намалена с частта от данъчния кредит, използвана за намаляване на данъчно задължение за включен данък, и отчетения приход в случаите по ал. 9д.

(9ж) Когато търгуем прехвърляем данъчен кредит не бъде използван изцяло или частично или не бъде продаден в срока му на валидност от съставно образувание – купувач на данъчния кредит, при определяне на допустимата си печалба или загуба за данъчния период, в който изтича валидността на данъчния кредит съставното образувание – купувач отчита като загуба разликата между сумата от покупната цена и отчетения приход в случаите по ал. 9д и частта от данъчния кредит, използвана за намаляване на данъчно задължение за включен данък.“

§ 14. Създават се членове 260н¹ и 260н²:

„Избор за третиране на печалби или загуби от участия

Чл. 260н¹. (1) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор да не се прилага чл. 260н, ал. 2, т. 3 по отношение на всички участия в собствеността, с изключение на дялово участие в портфейл, притежавани от съставни образувания на многонационалната група предприятия, разположени в дадена юрисдикция. Изборът е валиден за срок от пет данъчни периода, считано от данъчния период, в която е упражнен. Изборът се подновява автоматично, освен ако подаващото информация съставно образувание го оттегли в края на този срок. Изборът не може да бъде оттеглен по отношение на участие в собствеността, когато загуба, свързана с това

участие в собствеността е била взета предвид при определяне на допустимата печалба или загуба на притежаващото го съставно образувание през периода на валидност на избора.

- (2) При прилагане на ал. 1 не се прилагат чл. 260т, ал. 3, т. 1 и чл. 260у, ал. 6, т. 1.
- (3) В случаите на квалифицирано участие в собствеността се прилага чл. 260н².

Третиране на квалифицирани данъчни предимства в случаите на квалифицирано участие в собствеността

Чл. 260н². (1) За целите на този член „квалифицирани данъчни предимства“ са суми, получени във връзка с квалифицирано участие в собствеността от съставно образувание, притежател на това участие, с които се намалява до изчерпването му квалифицираното участие в собствеността и които са:

1. данъчни кредити, с изключение на допустими възстановими данъчни кредити;
2. данъчно признати загуби, умножени по данъчната ставка, приложима по отношение на притежателя на квалифицираното участие в собствеността.

(2) Със сумата на квалифицираните данъчни предимства се увеличават коригираните включени данъци на съставното образувание, което пряко притежава квалифицирано участие в собствеността или което косвено притежава квалифицирано участие в собствеността чрез верига от данъчно прозрачни образувания, които не са съставни образувания, доколкото тази сума е начислена като намаление на разходите за данъци на това съставно образувание.

(3) Квалифицираното участие в собствеността се намалява до изчерпването му със сумата на квалифицираните данъчни предимства и с получените във връзка с това участие:

1. разпределена печалба под каквато и да е форма;
2. постъпления от продажба на част или на цялото участие.

(4) Със сумата на квалифицираните данъчни предимства, получени след намаляване на квалифицираното участие в собствеността до нула, се намаляват коригираните включени данъци на съставното образувание, притежател на квалифицираното участие.

(5) Със сумите по ал. 2, т. 1-2 или с допустим възстановим данъчен кредит, получени след намаляване на квалифицираното участие в собствеността до нула, се намаляват коригираните включени данъци на съставното образувание, притежател на квалифицираното участие, само до размера на квалифицирани данъчни предимства, с които са били увеличени коригираните включени данъци на това съставно образувание.

(6) Алинея 2 не се прилага, когато съставното образувание, притежател на квалифицирано участие в собствеността, прилага за счетоводни цели метода на пропорционална амортизация за намаляване на квалифицираното участие в собствеността. В този случай квалифицираното участие в собствеността се намалява до изчерпването му със сумите по ал. 2 пропорционално на съотношението между размера на получените такива суми през данъчния период и общия размер на сумите по ал. 2, които се очаква да бъдат получени през целия срок на квалифицираното участие.

(7) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор да се прилага ал. 6 по отношение на квалифицирано участие в собствеността, когато съставното образувание, притежател на квалифицираното участие в собствеността не прилага за счетоводни цели метода на пропорционална амортизация за намаляване на това участие. Изборът се упражнява през данъчния период на придобиване на участието или през данъчния период, през който притежател на квалифицираното участие в собствеността за първи път подлежи на минимално ефективно данъчно облагане съгласно тази част и не може да бъде отменен.“

§ 15. Създава се чл. 260^{о1}:

„Изключване на доход от опрощаване на задължения

Чл. 260^{о1}. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание доход от опрощаване на задължения на съставно образувание – длъжник се изключва при определянето на допустимата печалба или загуба на това съставно образувание, когато са изпълнени следните условия:

1. опрощаването се извършва в съответствие със законова процедура за утвърждаване на оздравителен план или за производство по несъстоятелност, която се контролира от съд и от друг орган на съдебната власт или за чието изпълнение е назначен синдик;

2. опрощаването е резултат от споразумение с кредитори, един или повече от които не са свързани лица със съставното образувание – длъжник и може с основание да се предположи, че съставното образувание би било обявено за неплатежоспособно в срок от 12 месеца от датата на споразумението, в случай че такова не е било сключено;

3. размерът на задълженията на съставното образувание – длъжник надвишава справедливата пазарна стойност на неговите активи, определена към датата на опрощаването.

(2) Условията по ал. 1, т. 1 и 2 следва да бъдат изпълнени едновременно. Условието по ал. 1, т. 3 следва да бъде изпълнено само когато условията по ал. 1, т. 1 и 2 не са изпълнени.

(3) Когато са изпълнени условията по ал. 1, т. 1 и 2, при определяне на допустимата печалба или загуба на съставното образувание – длъжник се изключва доходът от опрощаване на задължения на това съставно образувание както към несвързани, така и към свързани с него кредитори.

(4) Когато са изпълнени условията по ал. 1, т. 3, при определяне на допустимата печалба или загуба на съставното образувание – длъжник се изключва доходът от опрощаване на задължения на това съставно образувание към несвързани с него кредитори. Опрощаването е в размер на по-ниското от:

1. превишението на размера на задълженията на съставното образувание – длъжник над справедливата пазарна стойност на неговите активи, определена към датата на опрощаването;

2. размера на намаленията за данъчни цели на съставното образувание – длъжник в резултат от опрощаването съгласно законодателството на юрисдикцията, в която е разположено образуванието.

(5) За целите на този член съставното образувание – длъжник е свързано с кредитора, когато са изпълнени условията на чл. 5, ал. 8 от Модела на данъчна спогодба на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие от 21 ноември 2017 г.“

§ 16. В чл. 260т:

1. В ал. 2, т. 4 след думите „допустим възстановим данъчен кредит“ се добавя „или с търгуем прехвърляем данъчен кредит“.

2. В ал. 3 т. 3 се изменя така:

„3. сумата на възстановени на съставно образувание включени данъци или на такива, с които е намалено негово задължение за включен данък за период, който приключва през данъчния период, с която не са били коригирани разходите за текущи данъци, освен ако не е свързана с допустим възстановим данъчен кредит или с търгуем прехвърляем данъчен кредит;“

3. Създава се ал. 3а:

„(3а) В случаите на нетъргуем прехвърляем данъчен кредит:

1. съставното образувание, на което е предоставен данъчният кредит, намалява включените си данъци за данъчен период със сумата, с която е намалено негово задължение за включен данък за период, който приключва през същия данъчен период или със сумата, получена при продажба на данъчния кредит през същия данъчен период;

2. съставното образувание – купувач на данъчния кредит, намалява включените си данъци за данъчен период с размера на превишението на стойността на данъчния кредит над покупната му цена пропорционално на сумата, с която е намалено негово задължение за включен данък за период, който приключва през същия данъчен период;

3. съставното образувание – купувач на данъчния кредит, намалява включените си данъци с размера на печалбата от продажбата на данъчния кредит, в случай че го продаде през данъчния период, и отчита загубата от продажбата на данъчния кредит при определяне на допустимата си печалба или загуба за същия данъчен период.“.

4. В ал. 5 думите „очакваните коригирани включени данъци“ се заменят с „15 на сто от нетната допустима загуба“.

5. Създават се ал. 6-8:

„(6) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор да не се прилага ал. 5, като разликата между отрицателния размер на коригираните включени данъци и 15 на сто от нетната допустима загуба се пренася през следващи данъчни периоди. Разликата по изречение първо се приспада първо от сумата на коригираните включени данъци през първия данъчен период, през който многонационалната или голямата национална група предприятия има допустима печалба и положителен размер на коригираните включени данъци за юрисдикцията, като се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите данъчни периоди. Разликата по изречение първо се приспада в юрисдикцията, в която е възникнала, независимо дали съставни образувания напуснат групата.

(7) Изборът по ал. 6 се упражнява поотделно за всеки данъчен период.

(8) Алинея 6 не се прилага, когато отрицателният размер на коригираните включени данъци се дължи на данъчна загуба, която се пренася чрез приспадане в предходен данъчен период.“.

§ 17. В чл. 260х, ал. 3 думите „в сила в юрисдикцията, в която са разположени“ се заличават.

§ 18. Създава се чл. 260х¹:

„Специфично причисляване на разходи за данъци в случаите на смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества

Чл. 260х¹. (1) За целите на чл. 260х, ал. 3 и за данъчни периоди, които започват на или преди 31 декември 2025 г. и приключват на или преди 30 юни 2027 г. сумата на разходите за данъци, отчетени съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества от съставни образувания – собственици се причислява към съставно образувание по следната формула:

$ПРВД = РВД \times (КП/СКП),$

където:

ПРВД е причисленият към съставно образувание разход за данък, отчетен съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества;

РВД е сумата на разходите за данъци, отчетени от съставно образувание – собственик съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества;

КП е стойността на ключа за причисляване на съставно образувание при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества;

СКП е сборът от стойностите на ключовете за причисляване на всички съставни образувания при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества.

(2) Стойността на ключа за причисляване на съставно образувание при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества се определя по следната формула:

$$\text{КП} = \text{ДСОС} \times (\text{ПДС} - \text{ЕДС}),$$

където:

КП е стойността на ключа за причисляване на съставно образувание при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества;

ДСОС е делът на съставното образувание – собственик от доходите или печалбата на съставното образувание, определен съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества;

ПДС е приложимата данъчна ставка, определена като ставката, при която размерът на данъчния кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина изцяло компенсира размера на данъка на съставното образувание – собственик, определен съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества;

ЕДС е ефективната данъчна ставка на групата за юрисдикцията, определена съгласно чл. 260ч при съобразяване с чл. 260я, ал. 2 и 3, чл. 260я⁸, ал. 3 и чл. 260я¹³, ал. 1, без да се вземат предвид разходите за включени данъци, отчетени от съставно образувание – собственик съгласно данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества.

(3) Когато ефективната данъчна ставка на групата за юрисдикцията по ал. 2 е равна на или е по-висока от приложимата данъчна ставка или от 15 на сто, стойността на ключа за причисляване на съставно образувание при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества е равна на нула.

(4) При определяне на ефективната данъчна ставка на групата за юрисдикцията по ал. 2 се взема предвид допустимият национален допълнителен данък, дължим в тази юрисдикция, с изключения на случаите, когато съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества съставното образувание – собственик няма право на данъчен кредит за този допустим национален допълнителен данък.

(5) Когато многонационална група предприятия определя ефективна данъчна ставка за дадена юрисдикция за повече от една подгрупа съставни образувания по реда на чл. 260ч, чл. 260я, ал. 2 и 3, чл. 260я⁸, ал. 3 или чл. 260я¹³, ал. 1, ефективната данъчна ставка по ал. 2 е ефективната данъчна ставка на подгрупата съставни образувания, към която съставното образувание принадлежи. Допустимият национален допълнителен данък в случаите по ал. 4 се причислява към подгрупата по изречение първо, от съставните образувания в която е дължим. За целите на ал. 1 сборът от стойностите на ключовете за причисляване на всички съставни образувания при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества включва стойностите на ключовете за причисляване на всички съставни образувания, за които е определена ефективна данъчна ставка по реда на тази алинея.

(6) Когато многонационалната група предприятия не определя ефективна данъчна ставка за юрисдикцията съгласно чл. 260ч, за целите на ал. 2 ефективната данъчна ставка на групата за юрисдикцията се определя както следва:

1. в случаите, в които многонационалната група предприятия е избрала да прилага облекчен режим през преходния период съгласно раздел II от глава тридесет и четири „и“ по отношение на дадена юрисдикция, ефективната данъчна ставка на групата за тази юрисдикция е опростената ефективна данъчна ставка на групата съгласно чл. 260я²², т. 4;

2. в случаите, в които многонационалната група предприятия е избрала да прилага облекчен режим при допустим национален допълнителен данък съгласно чл. 260я², ефективната данъчна ставка на групата за тази юрисдикция се определя, като сборът от включените данъци на групата в юрисдикцията, определени съгласно правилата за допустим национален допълнителен данък в юрисдикцията и дължимия в юрисдикцията допустим национален допълнителен данък се раздели на нетната допустима печалба на групата в тази юрисдикция, определена съгласно тези правила за допустим национален допълнителен данък в юрисдикцията;

3. във всички други случаи ефективната данъчна ставка на групата за тази юрисдикция е опростената ефективна данъчна ставка на групата съгласно чл. 260я²², т. 4, като вместо печалбата преди данъци на многонационалната група предприятия в юрисдикцията, посочена в квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен за целите на автоматичния обмен на отчети по държави се използва печалбата преди данъци от квалифицирания финансов отчет на групата.

(7) В случаите по ал. 6, стойността на ключа за причисляване на съставно образувание при смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества се изчислява, като се използва ефективната данъчна ставка по ал. 6, т. 1 или по ал. 6, т. 2, която е изчислена за подгрупата съставни образувания, към която съставното образувание принадлежи. Допустимият национален допълнителен данък в случаите по ал. 4 се причислява към подгрупата по изречение първо, от съставните образувания в която е дължим.

(8) В случаите по ал. 6, т. 1-2, когато облекчените режими не се прилагат по отношение на всички съставни образувания на групата в юрисдикцията, ал. 6, т. 1-2 се прилагат само по отношение на съставните образувания, за които се прилагат облекчените режими. По отношение на всички останали съставни образувания се прилагат ал. 2-4 съответно.

(9) Доколкото доходите или печалбата на образувания, които не са съставни образувания, съвместни предприятия или дъщерни предприятия на съвместни предприятия, подлежат на облагане с данък съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества, ал. 1-4 се прилагат и по отношение на такива образувания, като се използва ефективната данъчна ставка, определена съгласно този член за съответната подгрупа от такива образувания в юрисдикцията и при съобразяване с чл. 260я, ал. 2 и 3, чл. 260я⁸, ал. 3 и чл. 260я¹³, ал. 1, в печалбите или дохода на които съставното образувание – собственик има най-висок дял.

(10) Когато доходите или печалбата на образувания, които не са съставни образувания, съвместни предприятия или дъщерни предприятия на съвместни предприятия, които са разположени в юрисдикция, по отношение на която не се определя ефективна данъчна ставка, подлежат на облагане с данък съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества, ефективната данъчна ставка за целите на този член за тези образувания се определя на базата на финансовите отчети на тези образувания.“

§ 19. В чл. 260ч се създава ал. 5:

„(5) За целите на ал. 1, когато за данъчен период многонационална група предприятия или голяма национална група предприятия в дадена юрисдикция има нетна допустима печалба и размерът на коригираните включени данъци на групата в тази юрисдикция е отрицателен, сумата на коригираните включени данъци по ал. 1 на съставните образувания в юрисдикцията се счита за равна на нула и отрицателният размер на коригираните включени данъци се пренася чрез приспадане от сумата на коригираните включени данъци на групата в тази юрисдикция през следващите данъчни

периоди до изчерпването ѝ. Многонационалната група предприятия или голямата национална група предприятия прилага изречение първо в тази юрисдикция независимо дали съставни образувания в юрисдикцията напуснат групата.“.

§ 20. В чл. 260ш, ал. 3 последното изречение се изменя така:
„НДД е допустимият национален допълнителен данък по т. 144 от допълнителните разпоредби.“

§ 21. В чл. 260щ, ал. 5 думите „намалена с натрупаната амортизация и увеличена със сумата на капитализираните разходи за персонал“ се заличават.

§ 22. В чл. 260я²:
1. Основният текст става ал. 1.
2. Създава се ал. 2:
„(2) АLINEЯ 1 не се прилага, когато за дадената юрисдикция е налице някое от следните обстоятелства:

1. юрисдикцията не облага с допустим национален допълнителен данък образувания със смесен характер, които са създадени в същата юрисдикция;

2. юрисдикцията не облага с допустим национален допълнителен данък инвестиционни образувания, за които се прилагат разпоредби от законодателството на същата, които са аналогични на чл. 260я13 – 260я15;

3. юрисдикцията не облага с допустим национален допълнителен данък образувания, за които са в сила разпоредби от законодателството на същата, които са аналогични на чл. 260я18;

4. юрисдикцията облага с допустим национален допълнителен данък членовете на група съвместни предприятия, като задължава за него други съставни образувания в юрисдикцията от многонационалната група предприятия, част от която е групата съвместни предприятия;

5. юрисдикцията не облага с допустим национален допълнителен данък образувания за секюритизация.”

3. Създава се ал. 3:

„(3) За целите на този член:

1. „образуване за секюритизация“ е образуване, което е страна по договореност за секюритизация и за което са изпълнени едновременно следните условия:

а) образуването извършва само дейности, които са свързани с изпълнението на една или повече договорености за секюритизация;

б) образуването гарантира с активите си в полза на своите кредитори или на кредиторите на други образувания за секюритизация;

в) образуването изплаща на годишна база или по-често на своите кредитори или на кредиторите на други образувания за секюритизация всички постъпили парични средства, свързани с активите му, с изключение на:

аа) парични средства, необходими за изпълнение на условията за размер на печалбата за разпределяне на собствениците на образуването съгласно договореността за секюритизация, когато размерът на тези парични средства за даден данъчен период е незначителен спрямо размера на приходите му;

бб) парични средства, необходими за осигуряване на бъдещи плащания съгласно договореността за секюритизация и/или за поддържане или повишаване на кредитния рейтинг на образуването.

2. „договореност за секюритизация“ е договореност, за която са изпълнени едновременно следните условия:

а) договореността се изпълнява с цел образуване на портфолио от активи или експозиции към активи за инвеститори, които не са съставни образувания на многонационалната група предприятия, по съответстващ на законодателството на юрисдикцията начин, разделящ една или повече идентифицирани групи активи;

б) договореността се изпълнява с цел ограничаване чрез договорни споразумения на експозицията на инвеститорите по б. „а“ към риска от неплатежоспособност на образуването, което държи разделените активи, като даде възможност на кредиторите на това образувание или на друго образувание, страна по договореността за секюритизация, да предявяват иски към съответното образувание в съответствие със сключените договорни споразумения.

§ 23. В чл. 260я³:

1. В ал. 2 накрая се добавя „и при условие че:“ и се създават точки 1 и 2:

„1. консолидираният финансов отчет на групата отговаря на условията на § 1, т. 124, букви „а“ и „в“ от допълнителните разпоредби;

2. в случаите на образуване с приходи, по-големи от 50 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, отчетът по държави на групата, предоставен за целите на автоматичния обмен на отчети по държави, е изготвен на базата на квалифицирани финансови отчети по смисъла на чл. 260я²².“

2. Алинея 4 се отменя.

§ 24. В чл. 260я¹², ал. 1 думите „е годишен“ се заменя със „се упражнява за данъчен период“.

§ 25. В чл. 260я¹⁴, ал. 4 думите „на първия ден от годината, в която“ се заменят с „на първия ден от данъчния период, в който“.

§ 26. Член 260я¹⁵ се изменя така:

„Чл. 260я¹⁵. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание съгласно чл. 260я²⁴, ал. 1, съставно образувание – собственик на инвестиционно образувание или на застрахователно инвестиционно образувание, може да прилага режим на облагаемо разпределение на печалба по отношение на своето участие в собствеността на инвестиционното образувание или на застрахователното инвестиционно образувание, при условие че съставното образувание – собственик, не е инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание и с основание може да се очаква да бъде обложено с данък върху разпределената от инвестиционното образувание печалба с данъчна ставка, равна на или по-висока от 15 на сто.

(2) При прилагане на режим на облагаемо разпределение на печалба разпределението или условното разпределение на допустимата печалба на инвестиционно образувание или на застрахователно инвестиционно образувание се включват в допустимата печалба на съставното образувание – собственик, на което е разпределена печалбата, при условие че съставното образувание – собственик, не е инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание.

(3) Включените данъци на инвестиционното образувание, с които може да бъде намалено данъчното задължение на съставното образувание – собственик, възникващо във връзка с разпределението на печалба от инвестиционното образувание или от застрахователното инвестиционно образувание, се включва в допустимата печалба и

коригираните включени данъци на съставното образование – собственик, на което е разпределена печалбата.

(4) Делът на съставното образование – собственик, в неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционното образование или на застрахователно инвестиционно образование по ал. 6, формирана през третата година преди данъчния период, наричана по-нататък „проверената година“, се счита за допустима печалба на това инвестиционно образование или застрахователно инвестиционно образование за данъчния период. За целите на глава тридесет и четвърта „а“ 15 на сто от тази допустима печалба се считат за допълнителен данък за данъчния период на съставно образование, облагано с ниска данъчна ставка.

(5) Допустимата печалба или загуба на инвестиционно образование или на застрахователно инвестиционно образование и коригираните включени данъци, свързани с тази печалба за данъчната година, не се вземат предвид, когато се определя ефективна данъчна ставка съгласно глава тридесет и четвърта „д“ и чл. 260я13, ал. 1 – 5, с изключение на включените данъци по ал. 3.

(6) Неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционно образование или на застрахователно инвестиционно образование за проверената година е допустимата печалба на това инвестиционно образование за проверената година, намалена до нула със:

1. включените данъци на инвестиционното образование или на застрахователното инвестиционно образование;

2. разпределенията и условните разпределения на печалба на акционери, които не са инвестиционни образувания през периода, започващ от първия ден на третата година преди данъчния период и завършващ на последния ден на отчетния данъчен период, в който участието в собствеността е придобито, наричан по-нататък „проверявания период“;

3. допустими загуби, възникнали през проверявания период;

4. всеки остатък от допустими загуби, представляващо пренасяне на инвестиционна загуба, с които не е била намалена неразпределената нетна допустима печалба на това инвестиционно образование или застрахователно инвестиционно образование за предходна проверена година.

(7) Неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционно образование или на застрахователно инвестиционно образование не се намалява с разпределения или условни разпределения на печалба, с които вече е била намалена неразпределената нетна допустима печалба на това инвестиционно образование или застрахователно инвестиционно образование за предходна проверена година съгласно ал. 6, т. 2.

(8) Неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционно образование или на застрахователно инвестиционно образование не се намалява с размера на допустимите загуби, с които вече е намалена неразпределената нетна допустима печалба на това инвестиционно образование или застрахователно инвестиционно образование за предходна проверена година съгласно ал. 6, т. 3.

(9) За целите на този член се счита, че е извършено условно разпределение на печалба, когато пряко или косвено участие в собствеността на инвестиционното образование или на застрахователното инвестиционно образование е трансферирано на образование, което не е част от многонационалната или голямата национална група предприятия. Условното разпределение на печалба се счита за равно на частта от неразпределената нетна допустима печалба, която съответства на размера на трансферираното участие в собствеността към датата на трансфера, определена, без да се взема под внимание условното разпределение.

(10) В случай че изборът по ал. 1 бъде оттеглен, делът на съставното образувание – собственик, в неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционното образувание или на застрахователното инвестиционно образувание за проверената година към края на данъчния период преди данъчния период, в който е оттеглен изборът, се счита за допустима печалба на инвестиционното образувание или на застрахователното инвестиционно образувание за данъчния период. За целите на глава тридесет и четвърта "а" 15 на сто от тази допустима печалба се считат за допълнителен данък за данъчния период на съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка.“

§ 27. В чл. 260я¹⁷, ал. 1 и 2 думите „след 31 декември на“ се заменят с „през всяка от“.

§ 28. В чл. 260я¹⁹ думите „ал. 7“ се заменят с „ал. 8“.

§ 29. В чл. 260я²⁰:

1. В ал. 1, т. 3 след думите „чл. 260щ“ се добавя „и чл. 260я¹⁷“.

2. Създават се ал. 8-16:

„(8) За целите на ал. 1, т. 2 разходите за включени данъци, отчетени от главно образувание и свързани с допустимата печалба или загуба на място на стопанска дейност или отчетени от съставно образувание – собственик съгласно данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества, не е необходимо да се причисляват към мястото на стопанска дейност, съответно към съставното образувание, което е контролирано чуждестранно дружество.

(9) За целите на ал. 1 квалифицираният отчет по държави за дадена юрисдикция, предоставен за целите на автоматичния обмен на отчети по държави, се изготвя на базата само на един от видовете квалифицирани финансови отчети по чл. 260я²², т. 2, букви „а“ и „б“, с изключение на случаите по чл. 260я²², т. 2, буква „в“, като по отношение на едно и също съставно образувание не може да се използва повече от един от видовете квалифицирани финансови отчети по чл. 260я²², т. 2.

(10) За целите на ал. 1 квалифицираният отчет по държави, предоставен за целите на автоматичния обмен на отчети по държави на различни юрисдикции по чл. 260я²⁰, ал. 1, може да бъде изготвен за всяка от тях на базата на различни квалифицирани финансови отчети.

(11) За целите на ал. 1, т. 1-3:

1. печалбата преди данъци на многонационална група предприятия за дадена юрисдикция се увеличава с разходи или загуби, свързани с договореност за приспадане без включване или с договореност за двойна загуба, сключени след 18 декември 2023 г., и

2. разходите за данъци на многонационална група предприятия за дадена юрисдикция се намаляват с разходи за данъци, свързани с договореност за многократно признаване на данък, сключено след 18 декември 2023 г.

(12) Алинея 11, т. 1 не се прилага в случаите по чл. 260я²², т. 7, б. „а“, когато всички съставни образувания са разположени в една юрисдикция.

(13) За целите на ал. 11 се счита, че съществуваща договореност е сключена след 18 декември 2023 г., когато след тази дата:

1. договореността е изменена или прехвърлена, или

2. начинът на изпълнение на права и задължения съгласно тази договореност се различава от начина на изпълнение на същите преди 18 декември 2023 г., или

3. е извършена промяна в счетоводното третиране на тази договореност.

(14) За целите на чл. 260я²², т. 6 не се счита, че съставно образувание има съответстващо увеличаване на облагаемата печалба, доколкото:

1. увеличението се компенсира от пренасяне на данъчна загуба или на неизползвани разходи за лихви, във връзка с които е извършена корекция при преценка или корекция, свързана с първоначално признаване, или би била извършена, в случай че определянето на корекцията не е свързано с това, дали съставното образувание може да използва компенсацията по отношение на каквато и да е договореност по чл. 260я²², т. 6-8, или

2. плащането, което води до начисляване на разхода или до загуба води и до признаване за данъчни цели на разход или загуба на съставно образувание, разположено в същата юрисдикция като съставното образувание, предоставило кредита или извършило инвестицията и този разход или загуба не участва в определянето на печалбата преди данъци за тази юрисдикция. Изречение първо се прилага и когато този разход или загуба не участва в определянето на печалбата преди данъци за тази юрисдикция поради това, че е разход или загуба на образувание със смесен характер, което е собственост на съставно образувание, разположено в същата юрисдикция като съставното образувание, предоставило кредита или извършило инвестицията.

(15) За целите на този раздел не се счита, че данъчно прозрачно образувание начислява разходи или реализира загуба, доколкото разходите са начислени или загубата е реализирана от неговите съставни образувания – собственици.

(16) За целите на този раздел при изготвянето на квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен за целите на автоматичния обмен на отчети по държави, квалифицираните финансови отчети не се коригират в зависимост от данъчното третиране на дадена сделка.“

§ 30. В чл. 260я²¹ се създава ал. 6:

„(6) Този раздел се прилага и за многонационална група предприятия по чл. 260а, ал. 2, която не е задължена да предоставя квалифициран отчет по държави за целите на автоматичния обмен на отчети по държави. За целите на тази алинея ал. 1 се прилага, като вместо информацията съгласно квалифицирания отчет по държави на групата се използва информацията, която би се съдържала в такъв отчет, в случай че многонационалната група предприятия е била задължена да го предоставя. Многонационалната група предприятия предоставя информацията по предходното изречение в информационната декларация по чл. 260я²³, ал. 6 и 7.“

§ 31. В чл. 260я²²:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. „квалифициран отчет по държави“ е отчетът по държави на многонационална група предприятия, предоставен на юрисдикция по чл. 260я²⁰, ал. 1 за целите на автоматичния обмен на отчети по държави, изготвен на базата на квалифицирани финансови отчети, които не са били коригирани за целите на тази точка след изготвянето им, освен в случаите по този раздел;“

2. В т. 2 се създават букви „г“ и „д“:

„г) в случаите на място на стопанска дейност – частта от приходите и печалбата преди данъци на главното образувание, които се причисляват на мястото на стопанска дейност съгласно индивидуален финансов отчет на последното, изготвен от главното образувание за регулаторни, данъчни или други цели;

д) когато информацията по т. „а“ и отчетът по т. „б“ съдържат корекции във връзка с оценката по справедлива стойност на разграничимите активи и пасиви в случаите на

бизнес комбинация, информацията по т. „а“ и отчетът по т. „б“ не се считат за квалифициран финансов отчет, освен ако са изпълнени едновременно следните условия:

аа) многонационалната група предприятия не е предоставяла квалифициран отчет по държави на групата за целите на автоматичния обмен на отчети по държави за данъчен период, започващ след 31 декември 2022 г., изготвен на базата на информацията по т. „а“ и/или отчет по т. „б“, които не съдържат корекции във връзка с оценката по справедлива стойност на разграничимите активи и пасиви в случаите на бизнес комбинация, освен когато тези корекции са извършени съгласно нормативен акт;

бб) за целите на чл. 260я²⁰, ал. 1, т. 2 и 3 печалбата преди данъци на групата съгласно квалифицирания отчет по държави, предоставен за целите на автоматичния обмен на отчети по държави, се увеличи с всяко намаление на печалбата преди данъци на съставно образувание в резултат от обезценката на репутация, свързана с бизнес комбинации, извършени след 30 ноември 2021 г., доколкото в информацията по т. „а“ и/или в отчета по т. „б“ на това съставно образувание не е отчетено обратно проявление на отсрочен данъчен пасив или признаване или увеличение на отсрочен данъчен актив във връзка с обезценката на репутация.“

3. Точка 3 се изменя така:

„3. „опростени включени данъци“ са разходите за данъци на многонационалната група предприятия в юрисдикцията съгласно квалифицирания финансов отчет на групата, без да се вземат предвид данъци, които не са включени данъци, и без да се вземат предвид включени данъци, свързани с несигурно данъчно третиране; разходите за данъци върху печалбата на място на стопанска дейност се считат за разходи за данъци на многонационалната група предприятия в юрисдикцията, в която е разположено мястото на стопанска дейност;“

4. Създават се точки 6-9:

„6. „договореност за приспадане без включване“ е договореност, съгласно която съставно образувание пряко или косвено предоставя кредит на друго съставно образувание или инвестира по друг начин в него, в резултат на което съставно образувание начислява разходи или реализира загуба, доколкото:

а) няма съответстващо увеличаване на приходите или печалбата на съставното образувание, предоставило кредита или извършило инвестицията, или

б) за срока на договореността не се очаква с достатъчно основание съответстващо увеличаване на облагаемата печалба на съставното образувание, предоставило кредита или извършило инвестицията;

7. „договореност за двойна загуба“ е договореност, в резултат на която съставно образувание начислява разходи или реализира загуба, доколкото:

а) същите разходи или загуба са разходи или загуба и на друго съставно образувание, освен когато тези разходи се компенсират от приходи, които са начислени във финансовите отчети и на двете съставни образувания, или

б) същите разходи са признати за данъчни цели и при друго съставно образувание в друга юрисдикция, освен когато тези разходи се компенсират от приходи или печалба, които са начислени както във:

аа) финансовите отчети на съставното образувание, което начислява разходите или реализира загубата, така и в

бб) облагаемата печалба на другото съставно образувание;

8. „договореност за многократно признаване на данък“ е договореност, в резултат на която едни и същи разходи за данъци върху печалбата и доходите или част от тях са включени в коригираните включени данъци на повече от едно съставно образувание или са взети предвид за целите на чл. 260я²⁰, ал. 1, т. 2, освен когато тази договореност води до съответстващо признаване на печалба или доходи в индивидуалните финансови

отчети на тези съставни образувания. Една договореност не се счита за договореност за многократно признаване на данък, когато за целите на 260я²⁰, ал. 1, т. 2 може да не се правят корекции за разходите за данъци на дадено съставно образувание, които се причисляват към друго съставно образувание при определяне на коригираните включени данъци на първото съставно образувание;

9. За целите на т. 6-8 съставните образувания могат да бъдат в отделни юрисдикции.“

§ 32. В чл. 260я²³:

1. В ал. 8 се създава изречение второ:

„Информационната декларация по изречение първо се подава във валутата, в която е изготвен консолидираният финансов отчет на крайното образувание майка“.

2. В ал. 9 след думите „Данъчно задължено лице по чл. 260е подава данъчна декларация“ се добавя „в левове“ и се създава изречение второ:

„В случаите, в които за целите на изречение първо е необходимо преизчисляване в лева се използва официалният валутен курс за последния ден на данъчния период на лева към валутата, в която е определен допълнителният данък.“

3. В ал. 10 думите „данъчната декларация се подава“ се заменят с „внося допълнителния данък“.

§ 33. В чл. 260я²⁴ ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Изборът, посочен в чл. 260а, ал. 5, чл. 260н, ал. 3 – 6, ал. 10 – 12 и ал. 18, чл. 260я¹⁴ и чл. 260я¹⁵, е валиден за срок от пет данъчни периода, включително данъчния период, в който е упражнен. Изборът се подновява автоматично, освен ако определеното да подава информация образувание го оттегли в края на срока по изречение първо. Оттеглянето на избора е валидно за период от пет данъчни периода, считано от края на данъчния период, в която е направено.

(2) Изборът, посочен в чл. 260н, ал. 13 – 16, чл. 260у, ал. 1, т. 2, чл. 260ц, ал. 1, чл. 260щ, ал. 2, чл. 260я¹, ал. 1 и чл. 260я¹², ал. 1, е валиден за период от един данъчен период. Изборът се подновява автоматично, освен ако подаващото информация съставно образувание го оттегли в края на данъчния период.“

§ 34. В глава тридесет и четвърта „л“ досегашният текст става раздел I със заглавие „Общи правила“.

§ 35. В чл. 260я²⁶, ал. 1, т. 2 след думите „чл. 260я⁸, ал. 3“ се добавя „и 4“.

§ 36. В чл. 260я²⁷:

1. Алинея 2 се заличава.

2. Досегашната ал. 3 става ал. 2 и в нея думите „по чл. 260я²⁵ в случаите по ал. 2“ се заменят с „по чл. 260я²⁵, т. 3“.

3. Досегашната ал. 4 става ал. 3.

§ 37. В чл. 260я²⁸:

1. Основният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Данъчно задължено лице по чл. 260я²⁵ подава данъчна декларация по образец за националния допълнителен данък за съответния данъчен период в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация в сроковете по чл. 260я¹⁹ и чл. 260я²³, ал. 8. Данъчната декларация по изречение първо се изготвя на

базата на информационната декларация, изготвена и подадена по реда на чл. 260я²³ и при спазване на разпоредбите на тази глава.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) Данъчната декларация по ал. 1 се изготвя в левове. В случаите, в които националният допълнителен данък не е изчислен в левове, за целите на изречение първо се използва централният курс на Българската народна банка за последния ден на данъчния период на лева към валутата, в която е определен националният допълнителен данък.“

§ 38. В чл. 260я²⁹ накрая се добавя „ал. 1“.

§ 39. В глава тридесет и четвърта „л“ се създава раздел II с чл. 260я³⁰-260я³⁵:

„Раздел II

Национален допълнителен данък за последния данъчен период

Общи положения

Чл. 260я³⁰. При прекратяване данъчно задълженото лице изпълнява задълженията си по реда на тази част и при спазване изискванията на този раздел.

Последен данъчен период при прекратяване

Чл. 260я³¹. (1) За целите на този раздел последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от първия ден на данъчния период по чл. 260б, в който е извършено заличаването, до датата на заличаването.

(2) За целите на този раздел последният данъчен период на място на стопанска дейност обхваща времето от първия ден на данъчния период по чл. 260б, в който е прекратена дейността му, до датата на прекратяването ѝ.

(3) За целите на този раздел последният данъчен период на данъчно задължено лице, което е неперсонифицирано дружество, обхваща времето от първия ден на данъчния период по чл. 260б, в който е извършено прекратяването, до датата на прекратяването.

(4) Представляващият данъчно задълженото лице през последния данъчен период – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност или неперсонифицирано дружество, декларира и внася дължимия от данъчно задълженото лице национален допълнителен данък за този данъчен период.

Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество

Чл. 260я³². (1) Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество е периодът от първия ден на данъчния период по чл. 260б, в който е извършено преобразуването, до датата на преобразуването. За преобразуващите се дружества, които са новообразувани през данъчния период на преобразуване, последен данъчен период е периодът от датата на учредяването до датата на преобразуването.

(2) Новоучредените или приемащите дружества декларират и внасят дължимия от преобразуващото се дружество национален допълнителен данък за този данъчен период. При преобразуване чрез разделяне данъкът се декларира и внася от едно от новоучредените или приемащите дружества.

Деклариране на данъка за последния данъчен период

Чл. 260я³³. Данъчната декларация за последния данъчен период се подава в сроковете по чл. 260я²⁸.

Внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 260я³⁴. Дължимият национален допълнителен данък за последния данъчен период се внася в срока за декларирането му.

Чл. 260я³⁵ Членове 260я³⁰ и 260я³² не се прилагат в случаите на преобразуване чрез промяна на правната форма по чл. 264 от Търговския закон. Новоучреденото дружество поема всички задължения за определяне и внасяне на националния допълнителен данък за целия данъчен период на преобразуването.“

§ 40. В чл. 277а:

1. В ал. 1 навсякъде думите „хартиен носител и/или на“ се заличават.
2. В ал. 2 навсякъде думите „хартиен носител и/или на“ се заличават.
3. В ал. 3:
  - а) навсякъде думите „хартиен носител и/или на“ се заличават;
  - б) думите „отпечатване и/или“ и думите „чл. 209, ал. 6 и по“ се заличават.

§ 41. В чл. 277б навсякъде думите „хартиен носител и/или на“ се заличават.

§ 42. В чл. 277в навсякъде думите „хартиен носител и/или на“ и думите „чл. 209, ал. 8 и“ се заличават.

§ 43. В § 1 от допълнителните разпоредби:

1. В т. 31 думите „Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“.

2. В т. 35 думите „чл. 209 и“ и думите „хартиен носител и/или на“ се заличават.

3. Точка 36 се отменя.

4. Точка 45 се изменя така:

„„Селскостопански продукти“, „преработка на селскостопански продукти“, „първично селскостопанско производство“ и „търговия със селскостопански продукти“ за целите на чл. 188, ал. 2 са тези по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“;

5. В т. 61 навсякъде думите „хартиен и“ и думите „чл. 209 и“ се заличават.

6. В т. 62 навсякъде думите „хартиен и“ се заличават.

7. В т. 71 думите „Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“.

8. Точка 120 се изменя така:

„120. „Съставно образувание“ за целите на част пета „а“ е:

а) всяко образувание, което е част от многонационална група предприятия или голяма национална група предприятия;

б) всяко място на стопанска дейност на главно образувание, което е част от многонационална група предприятия.“

9. Точка 125 се изменя така:

„125. „Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб))“ за целите на част пета „а“ включват следните документи, доколкото тези документи са в съответствие с този закон:

1. „Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“ от 14 декември 2021 г.;

2. „Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Коментар към Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“ в последната му редакция;

3. „Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Административни насоки към типовите глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“ в последната им редакция;

4. „Облекчени данъчни режими и намаляване на санкциите: Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“ в последната му редакция.

10. Точка 132 се изменя така:

„132. „Крайно образуване майка“ за целите на част пета „а“ е:

а) образуване, което пряко или косвено притежава контролиращо участие в друго образуване и което първо образуване не се притежава пряко или косвено от друго образуване с контролиращо участие в него, или

б) главното образуване на група по смисъла на т. 121, буква „б“.

За целите на тази точка суверенен фонд, за който са изпълнени условията по буква „а“ не се счита за крайно образуване майка. Суверенен фонд е публично образуване, за което са изпълнени условията по § 1, т. 127, буква „б“, подточка „бб“ от допълнителните разпоредби.

11. В т. 134 след думите „са данъчни правила“ се добавя „различни от правилата за допустимо първично облагане с допълнителен данък“.

12. Създава се точка 134а:

„134а. „Смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества“ за целите на част пета „а“ е данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества с приложима данъчна ставка в размер по-нисък от 15 на сто, който за целите на определяне на данъчното задължение на собствениците събира всички доходи, печалби и загуби на контролирани чуждестранни дружества, от които е приспаднал размерът на данъчния кредит за платен в чужбина данък върху тези доходи или печалби. За целите на изречение първо не е смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества, при който се взема предвид и печалбата на групата с източник юрисдикцията на собственика.“.

13. Създава се т. 134б:

„134б. „Приложима данъчна ставка“ за целите на чл. 260х¹ и т. 134а е ставката, при която размерът на данъчния кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина изцяло компенсира размера на данъка на съставното образуване – собственик, определен съгласно смесен данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества.“.

14. Точка 136 се изменя така:

„136. „Междинно образуване майка“ за целите на част пета „а“ е съставно образуване, което пряко или косвено притежава участие в собствеността на друго съставно образуване от същата многонационална група предприятия или голяма национална група предприятия и което не е крайно образуване майка, частично притежавано образуване майка, място на стопанска дейност, инвестиционно образуване или застрахователно инвестиционно образуване.“.

15. В т. 138 б. „в“ се изменя така:

„в) което не е крайно образуване майка, място на стопанска дейност, инвестиционно образуване или застрахователно инвестиционно образуване.“.

16. Създава се т. 139а:

„139а. „Квалифицирано участие в собствеността“ за целите на част пета "а" е инвестиция в данъчно прозрачно образувание, за която са изпълнени следните условия:

а) инвестицията се третира за местни данъчни цели като участие в капитала ;

б) инвестицията би се третирила като участие в капитала съгласно одобрени счетоводни стандарти в юрисдикцията, в която данъчно прозрачното образувание осъществява дейност;

в) активите, пасивите, приходите, разходите и паричните потоци на данъчно прозрачното образувание не се включват по метода на пълната консолидация в консолидирания финансов отчет на крайното образувание майка;

г) общата възвръщаемост от инвестицията, включително разпределена печалба, предимства, свързани с данъчни загуби и данъчни кредити, които са допустими възстановими данъчни кредити, се очаква да бъде по-ниска от размера на инвестицията, така че част от инвестицията да бъде върната под формата на данъчни кредити, различни от допустими възстановими данъчни кредити, независимо дали тези данъчни кредити се очаква да бъдат продадени или да намалят задължение на инвеститора за включени данъци; общата възвръщаемост от инвестицията се определя към момента на извършването на инвестицията.

д) инвестицията е насочена към постигане на икономически резултат, не прикрива други сделки и не води до отклонение от данъчно облагане, както и инвеститорът не е защитен от загуби от инвестицията;

Инвестиция в данъчно прозрачно образувание не се счита за квалифицирано участие в собствеността, когато юрисдикцията позволява предимствата, свързани с данъчни кредити да бъдат прехвърлени чрез такова участие в капитала само когато инвеститорът прилага Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)).“.

17. В т. 143 след думите „75 000 000 евро“ се добавя „или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото“.

18. Точка 144 се изменя така:

„144. „Допустим национален допълнителен данък“ за целите на част пета „а“ е данък, въведен в националното право на дадена юрисдикция, която не предоставя каквито и да е предимства, свързани с правилата за неговото прилагане, и:

а) при който допълнителните печалби на съставните образувания, намиращи се в тази юрисдикция, се определят по реда на Директива (ЕС) 2022/2523 или по реда на Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб), и при който към допълнителните печалби на съставните образувания, намиращи се в тази юрисдикция, се прилага минималната данъчна ставка от 15 на сто;

б) се прилага по начин, съответстващ на разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 или на Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)).

Юрисдикция, въвела в националното си право допустим национален допълнителен данък е юрисдикция, включена в списъка на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие с юрисдикции, оценени като въвели допустим национален допълнителен данък.“.

19. Създава се т. 155а:

„155а. „Търгуем прехвърляем данъчен кредит“ за целите на част пета „а“ е данъчен кредит, с който може да бъде намалено задължение за включен данък на

съставно образувание, което притежава този данъчен кредит, в юрисдикцията, която предоставя данъчния кредит, и който се счита за прехвърлям и търгуем.

Данъчният кредит се счита за прехвърляем:

а) за съставното образувание, на което е предоставен данъчния кредит (наричано по-нататък „продавач“), когато съгласно приложимия данъчен режим това съставно образувание може да го продаде на несвързано лице в данъчния период, в който образуването е изпълнило условията за получаване на данъчния кредит или в срок от 15 месеца след последния ден на този данъчен период;

б) за съставното образувание – купувач на данъчния кредит (наричано по-нататък „купувач“), когато съгласно приложимия данъчен режим това съставно образувание може да го продаде на несвързано лице в данъчния период, в който го е придобило, при условия, които съгласно същия данъчен режим не са по-ограничителни от условията, които са приложими за продавача.

Данъчният кредит се счита за търгуем:

а) за продавача, когато го продаде на несвързано лице в данъчния период, в който е изпълнил условията за получаване на данъчния кредит или в срок от 15 месеца след последния ден на този данъчен период на цена, не по-ниска от базисната продажна цена. Изречение първо се прилага и когато данъчният кредит не бъде продаден или бъде продаден на свързано лице, в случай че подобни данъчни кредити се търгуват между несвързани лица през периода по изречение първо на цена, не по-ниска от базисната продажна цена;

б) за купувача, когато го е придобил от несвързано лице на цена, не по-ниска от базисната продажна цена.

„Базисна продажна цена“ за целите на тази точка е 80 на сто от нетната настояща стойност на данъчния кредит, определена при:

а) размер на паричния поток, равен на максималния размер на данъчния кредит, който може да бъде използван за намаляване на задължение за включен данък съгласно приложимия данъчен режим;

б) лихвен процент, равен на доходността на държавни ценни книжа, емитирани през данъчния период на продажбата или през данъчния период, в който са изпълнени условията за предоставяне на данъчния кредит, от юрисдикцията, предоставяща данъчния кредит, със срок, равен на срока на използване на данъчния кредит или с подобен срок, но не повече от пет години.

За целите на тази точка продавачът и купувачът се считат за свързани лица, когато едното от тях има пряко или косвено участие в 50 или повече на сто от правата на глас или от капитала на другото, или друго лице има същото участие във всяко от тях.

20. Създава се т. 155б:

„Нетъргуем прехвърляем данъчен кредит“ за целите на част пета „а“ е данъчен кредит, който:

а) е прехвърляем, но не е търгуем прехвърляем данъчен кредит, когато се притежава от съставното образувание, на което е предоставен данъчният кредит;

б) не е търгуем прехвърляем данъчен кредит, когато се притежава от съставното образувание – купувач на данъчния кредит.“.

21. В т. 160 накрая се добавя „Юрисдикция, въвела в законодателството си допустимо първично облагане с допълнителен данък е юрисдикция, включена в списъка на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие с юрисдикции, оценени като въвели допустимо първично облагане с допълнителен данък.“.

22. Създава се т. 162:

„162. „Първично производство на продукти от риболов и аквакултури“, „продукти от риболов и аквакултури“ и „преработка и предлагане на пазара на продукти от риболов

и аквакултури“ за целите на чл. 182, ал. 2 са тези по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.“

§ 44. В § 2 от допълнителните разпоредби:

1. Досегашният текст става ал. 1.
2. Създава се ал. 2:

„(2) За целите на част пета „а“ като източник на примери или тълкуване, доколкото тези източници са в съответствие с този закон, се прилагат документа на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие „Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Коментар към Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“ в последната му редакция, както и документите в Рамката за прилагане на типовите глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб), включително правилата за облекчени данъчни режими.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 45. За целите на данъчното облекчение, представляващо минимална помощ предходните три години, включително текущата, се определят съгласно чл. 3, параграф 1, точка 2 и чл. 3, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 година за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8 юни 1971 г.).

§ 46. (1) Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо минимална помощ по чл. 188, може да се ползва до 31 декември 2030 г., в т. ч. за корпоративния данък за 2030 г.

(2) Размерът на минималната помощ по чл. 188 е еквивалентен на размера на преотстъпения данък по чл. 184 във връзка с чл. 188.

(3) Актът за предоставяне на минималната помощ по чл. 188 е годишната данъчна декларация за съответния период, като администратор на минималната помощ по чл. 188 е министърът на финансите чрез Националната агенция за приходите.

(4) Националната агенция за приходите предприема необходимите мерки и действия за изпълнение условията на Закона за държавните помощи и чл. 6 и чл. 7, т. 4 от Регламент (ЕС) 2023/2831 на Комисията от 13 декември 2023 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis във връзка с данъчното облекчение, представляващо минимална помощ по чл. 188.

(5) Не се допуска преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък за 2024 г. при прилагане на чл. 184 в случаите на минималната помощ по чл. 188.

§ 47. (1) Информационната декларация и уведомленията по чл. 260я¹⁹, както и данъчните декларации по чл. 260я²³, ал. 9 и по чл. 260я²⁸, ал. 1, за данъчен период, започващ на 1 януари 2024 г. или по-късно през тази календарна година, който е преходен период съгласно чл. 260я¹⁶, се подават в срок от 10 януари 2026 г. до 18 месеца след последния ден на този данъчен период или до 30 юни 2026 г., когато срокът от 18 месеца изтича преди тази дата.

(2) Информационната декларация и уведомленията по чл. 260я²³, както и данъчните декларации по чл. 260я²³, ал. 9 и по чл. 260я²⁸, ал. 1, за данъчен период, който завършва преди 31 март 2025 г. се подават в срок от 10 януари 2026 г. до 30 юни 2026 г.

§ 48. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г., бр. 25, 56, 100 и 102 от 2022 г. и бр. 8, 66, 80, 84, 102 и 106 от 2023 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 72 се създава ал. 5:

„(5) Данъчна и осигурителна информация са и данните, получени по реда на чл. 260я²³ от Закона за корпоративното подоходно облагане.“

2. В чл. 73, ал. 2 се създава т. 8:

„8. предоставянето на данни, получени по реда на чл. 260я²³ от Закона за корпоративното подоходно облагане, при осъществяването на взаимна помощ и административно сътрудничество, включително обмен на информация.“

§ 49. В Закона за въвеждане на еврото в Република България (обн., ДВ, бр. 70 от 2024 г.) в преходните и заключителни разпоредби в § 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2, буква „а“ се изменя така:

„а) в ал. 1 изречение първо се изменя така: „Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, е налице, когато сумата на получените минимални помощи от данъчно задълженото лице през предходните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им не превишава праг от 300 000 евро.“

2. Точка 4 се отменя.

3. Точка 9 се изменя така:

„9. В чл. 260я³:

а) в ал. 2, т. 2 думите „или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото“ се заличават;

б) в ал. 4 думите „или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото“ се заличават.“

4. Създават се т. 14-16:

„14. В чл. 260я²³, ал. 9:

а) в изречение първо думите „левове“ се заменят с „евро“;

б) в изречение второ думите „в лева“ се заменят с „в евро“, а думите „на лева“ се заменят с „на еврото“.

15. В чл. 260я²⁸, ал. 2 думите „левове“ се заменят с „евро“, а думите „на лева“ се заменят с „на еврото“.

16. В § 1 от допълнителните разпоредби в т. 143 думите „или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото“ се заличават.“

§ 50. Законът влиза в сила от 1 януари 2025 г., с изключение на § 2-4, § 8-39, § 43, т. 1, 4 и 7-22, § 44-48, които влизат в сила от 1 януари 2024 г.